

Skoro kráľovná

Ak celý život plánujete svoj šťastný koniec, svoje „žili šťastne, až kým nepomreli,“ s dievčaťom, je pre vás poriadne divné, keď odrazu chystáte svadbu s chlapcom.

S chlapcom, ktorý sa Agathe vyhýbal už niekoľko mesiacov.

Nemohla spať, hrôza jej zvierala žalúdok. V mysli jej vírilo všetko, čo do svojho veľkého dňa musela urobiť, ale ani to nebol skutočný dôvod, prečo bola ešte stále hore. Nie, zapríčinilo to niečo iné: spomienka na chlapca, za ktorého sa mala vydať... spomienka, ktorá jej lámala srdce...

Tedros zmáčaný slzami, bezducho prevesený cez plece staršieho muža. Zverský výkrik, ktorý sa vydral z Tedrosovho hrdla, plný bolesti a taký prenikavý, že občas Agatha nepočula nič iné...

Prevrátila sa nabok a strčila hlavu pod vankúš.

Od toho dňa ubehlo šesť mesiacov. Od korunovácie.

Odvtedy sa poriadne nevyspala.

Agatha cítila, ako sa pri nohách postele nespokojne prehadzuje jej kocúr Trhač, lebo Agathin nepokoj mu nedovolil zaspáť. Agatha si vzdychla, ľutovala ho a snažila sa sústrediť na svoj dych. Jej myseľ sa pomaly uvoľňovala. Vždy sa jej najlepšie darilo, keď robila niečo, čo pomáhala iným – v tomto prípade to pomáhalo zaspáť jej vyplznutému, dobitému kocúrovi... *Kiežby som mohla urobiť niečo, čo by pomohlo môjmu princovi*, pomyslela si Agatha. Spolu sa im vždy podarilo všetko vyrie...

Cvak.

Srdce v hrudi sa jej zastavilo.

Dvere.

Napla sluch, počula Trhačovo tiché chrápanie a vŕzganie zámky.

Agatha predstierala spánok, no rukou sa pomaly načahovala za dýkou na nočnom stolíku.

Mala ju tam, odkedy prišla do Kamelotu. Musela – Tedros tu mal nepriateľov už dávno predtým, ako sa vrátil, aby sa stal kráľom. Hoci títo nepriatelia teraz sedeli v žalári, ich špehovia boli všade a zúfalo sa usilovali zabiť nielen jeho, ale aj jeho budúcu kráľovnú...

A teraz sa otvárali dvere na jej komnate.